

Η Ακαδημία Θεολογικών Σπουδών Βόλου για τον μακαριστό Μητροπολίτη Νιγηρίας Αλέξανδρο

[/ Επικαιρότητα](#)

Σε ανάρτηση της η η Ακαδημία Θεολογικών Σπουδών Βόλου εκφράζει τη θλίψη της για την εκδημία του αοιδίμου [Μητροπολίτη Νιγηρίας κυρού Αλεξάνδρου](#).

Η ανακοίνωση της Ακαδημίας Θεολογικών Σπουδών Βόλου

“Με μεγάλη θλίψη η Ακαδημία Θεολογικών Σπουδών Βόλου πληροφορήθηκε το νέο της εκδημίας του μακαριστού πλέον Μητροπολίτη Νιγηρίας, κυρού Αλέξανδρου Γιαννίρη (1960-2023). Ο εκδημήσας υπήρξε πτυχιούχος της Γεωπονικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (1983) και της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ (1994), ενώ χειροτονήθηκε διάκονος και εν συνεχεία πρεσβύτερος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας το 1988.

Υπηρέτησε για σειρά ετών στην Μητρόπολη Ιωαννουπόλεως και Πρετορίας και, το 1997, διορίστηκε Διευθυντής του Ιδιαιτέρου Πατριαρχικού Γραφείου. Την ίδια χρονιά εξελέγη και χειροτονήθηκε Επίσκοπος και εν συνεχεία Μητροπολίτης

Νιγηρίας, με την οποία Νιγηρία ανέπτυξε έναν έντονο δεσμό, αντιμετωπίζοντας την όχι μόνο ως τόπο της διακονίας του αλλά και ως πατρίδα του.

Ανοιχτό και ρηξικέλευθο πνεύμα, άνθρωπος αφοσιωμένος με όλες του τις δυνάμεις στην ιεραποστολή, συμμετείχε κατ' επανάληψη σε συνέδρια της Ακαδημίας Θεολογικών Σπουδών Βόλου, ενώ πρόσφατα (2020) ένα κείμενο του για την στάση της Εκκλησίας στο θέμα του κορωνοϊού συμπεριελήφθη στη σχετική έκδοση με τίτλο «Καιρός του ποιήσαι: Η Ορθοδοξία ενώπιον της πανδημίας του κορωνοϊού» (επιμ. Νικόλαος Ασπρούλης και Nathaniel Wood). Εδώ και αρκετούς μήνες έδινε τη δική του μάχη με την επάρατη νόσο.

«Γιατί η αφρικανική Εκκλησία δεν μπορεί να έχει τον δικό της λειτουργικό τύπο, έκφραση της δικιάς της ψυχής; Δεν είχε στο παρελθόν ή μήπως είναι κάτι το αιρετικό η δημιουργία νέων λειτουργικών τύπων; [...]

Γιατί η βυζαντινή ή η ρωσική μουσική πρέπει να είναι η μουσική των συνάξεων μας; Μας εκφράζει; Μιλάει στην καρδιά μας ή η ψυχή μας μπορεί να εκφραστεί μέσα από αυτή; Γιατί να εισάγουμε κρασί για τη Θεία Ευχαριστία από την Ελλάδα ως το πρόπον; Και πού είναι η προσφορά των δώρων μας, των δικών μας δώρων, αυτών που τα δικά μας χέρια κόπιασαν και έφτιαξαν για να αντιπροσφέρουν στο Δημιουργό τους; Και τι θα γίνει εάν εμείς δεν παράγουμε κρασί και παράγουμε άλλα προϊόντα;» Αυτά τα ερωτήματα, από την ομιλία του στην Ακαδημία Θεολογικών Σπουδών «Ιεραποστολή και Πολιτισμός» (2009), δίνουν ένα στίγμα της τολμηρής ιεραποστολικής σκέψης του. «Το ότι το Ευαγγέλιο ενδύεται τη σάρκα του κόσμου σημαίνει ότι όχι μόνο δεν απορρίπτει κανένα πολιτισμό εκ προοιμίου, αλλά μπολιάζεται στον υπάρχοντα με σκοπό τη μεταμόρφωση, τη χριστοποίηση, την εκκλησιοποίησή του.

Γιατί ό,τι δεν προσλαμβάνεται, ό,τι δεν θεραπεύεται, δεν σώζεται. Ναι, υπάρχουν στοιχεία που δεν μπορούν να κρατηθούν, να αντέξουν το φώς του Ευαγγελίου, γιατί περικλείουν θάνατο και εμείς μιλάμε για Ανάσταση, για Ζωή. Αυτά τα στοιχεία πρώτοι εμείς απορρίπτουμε με όποιο κόστος αυτό μπορεί να σημαίνει. [...] Σήμερα είμαστε μπροστά σε μια νέα πραγματικότητα. Η Εκκλησία του Θεού έχει ανοιχτεί στην οικουμένη.

Σ' αυτήν ανήκετε και εσείς, όπως και εμείς, αλλά και οι Ασιάτες, οι Εσκιμώοι, οι Λατινοαμερικάνοι και τόσοι άλλοι. Είμαστε θιασώτες μιας αλλαγής, της μετατόπισης του κέντρου βάρους του Χριστιανισμού, από τη ταχύτατα αποχριστιανοποιούμενη Δύση στις χώρες που εσείς καλείτε Τρίτο Κόσμο. Ένα κόσμο που έχοντας πρόσφατα βγει από τη δαιμονική κυριαρχία της αποικιοκρατίας, προσπαθεί να ανασυνταχθεί, να ξαναβρεί -στο βαθμό που γίνεται-

την κλεμμένη του ταυτότητα, να στηριχθεί στις δικές του εσωτερικές δυνάμεις για να προχωρήσει.»

Το πλήρες κείμενο της ομιλίας του «Ιεραποστολή και Πολιτισμός» θα αναδημοσιευτεί στο ιστολόγιο της Ακαδημίας «Πολυμερώς και Πολυτρόπως» στο άμεσο μέλλον.

Ας είναι αιωνία του η μνήμη!

Η φωτογραφία προέρχεται από την προσωπική σελίδα του κυρού Αλέξανδρου στο facebook